

Groenkeur heeft een belangrijke sleutel om het probleem op te lossen. Maar laten ze hem dan wel gebruiken, liefst op een manier zodat de markt het ziet

Veel mensen in Nederland zijn bezorgd over de staat van de boomverzorging. Ik denk dat dit een terechte vrees is. Schraalhans is keukenmeester in het land van boomverzorgers. Veel gerenommeerde partijen lijken in sommige gevallen al de handdoek in de ring te gooien, omdat ze verwachten geen droog brood te kunnen verdienen met de uitgeknepen prijzen die ontstaan zijn door de strikte politiek van gunnen aan de laagste prijs. Een echte kwaliteitsslag wordt daarbij niet gemaakt. Natuurlijk, we hebben Groenkeur en de goede bedoelingen van veel boombeheerders, maar tot op dit moment heeft dat de kaalslag niet kunnen stoppen. Integendeel zelfs. De prijsdruk en onherroepelijk ook de kwaliteitsdruk is onder invloed van de crisis alleen maar erger geworden. In het verleden dachten we dat de oplossing zou liggen in certificaten op persoonsniveau. Dat heeft misschien heel even gewerkt, maar waarschijnlijk onvoldoende. Een goede vakman kan nog steeds door zijn baas gedwongen worden om er zich met een jantje-van-leiden vanaf te maken.

Terwijl jullie driftig discussiëren over omgekeerde plakoksels, gaat je eigen vak naar de bliksem

En geef die baas eens ongelijk. Ik hoorde pas geleden van de manager van een zeer gerenommeerd boomverzorgingsbedrijf dat je feitelijk gedwongen wordt om de kluit te belazeren. Wat doe je als je de keuze hebt tussen de continuïteit van je bedrijf en de kwaliteit van je werk? Een hoop mensen die dit lezen, denken dat zij nooit in deze situatie verzeild zullen raken. Sorry, maar dit stadium zijn we allang voorbij. Hoeveel boomverzorgingsbedrijven en groenvoorzieners hebben dit jaar de deuren gesloten?

Als je over dit thema praat met boombeheerders – de eigenlijke klanten – dan deelt iedereen de zorg. Maar de oplossing ligt waarschijnlijk bij de sector. Je wordt weliswaar gedwongen om de kluit te belazeren, maar als we door een strikte certificering en een duidelijk lik-op-stukbeleid afspreken dat we dit niet meer doen, dan is het probleem voor een behoorlijk deel opgelost. De rest zal moeten komen van economisch verloop, waardoor er wellicht wat overcapaciteit uit de markt verdwijnt en – ook niet onbelangrijk – door een verbetering van ons economische klimaat. Alles opgeteld ligt de sleutel nu bij Groenkeur. Ik word daar nog niet direct blij van. De goede bedoelingen zijn er ongetwijfeld, maar de vraag is of die goede bedoelingen ook worden opgepikt in de sector. Ik heb als proef eens een aantal beheerders gebeld en hun visie op dit onderwerp gevraagd, en dan blijft het gewoon stil aan de andere kant. Begrijp me goed: Groenkeur heeft een belangrijke sleutel om het probleem op te lossen. Maar laten ze hem dan wel gebruiken, liefst op een manier zodat de markt het ziet. De remedie is makkelijk. Niet volgens de regels gewerkt? openbaar aan de schandpaal en een tweede keer publiekelijk door het pek gerold. Ook andere boomverzorgers mogen zich in mijn visie wel eens wat nadrukkelijker in deze discussie mengen. De KPB wil zich bijvoorbeeld verhouden van dit soort discussies en wil niet aan belangenbehartiging doen. Prima, maar terwijl jullie driftig discussiëren over omgekeerde plakoksels, gaat je eigen vak naar de bliksem. Wie houdt dan wie voor de gek?

Met vriendelijke groet,

Hein van Iersel (hein@nwst.nl)
Hoofdredacteur